

РЕШЕНИЕ

№ 3560

гр. София, 03.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3919** по описа за **2020** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс/АПК/ във връзка с чл.63 от Закон за административните нарушения и наказания/ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на С. Б. Л. ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 13.01.2020г. по НАХД № 12536/2019г. на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ серия К № 1330776 от 26.08.2016г., издаден от СДВР за нарушение на разпоредбата на чл.21, ал.2 във вр. с чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4 вр. във вр. с чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП, е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 100 лева.

В жалбата се излагат доводи за нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че първоинстанционното съдебно решение е неправилно и необосновано. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени изцяло наказателното постановление. Излага допълнителни основания към касационната жалба, изразяващи се в нарушение на чл.42 т.2 от ЗАНН, доколкото твърди, че не е посочена дата на издаване на фиша. Визира и, че същият е съставен в тримесечен срок от откриване на нарушителя и извършване на деянието. Позовава се на снимков материал, който не е прието като доказателство по делото.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – СДВР, отдел „Пътна полиция“ в съдебно заседание не се представлява.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Жалбата е допустима, като разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Настоящият състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

В производството пред СРС е установено, че на 26.08.2016г. в 16:27 ч., в [населено място] на, с посока на движение от [улица] към [улица], в района на бензиностанция „Ш.“, със стационарна система за видеоконтрол – № SITRAFFIC L. E. 400 е била засечена скорост на движение на МПС – марка „Мерцедес“, модел „С 220“ с рег. [рег.номер на МПС] , 109 км./ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава – 80 км./ч. в населено място, въведена с пътен знак В26, т.е. превишение – 29 км./ч.. Посочено е, че като собственик на лекия автомобил към този момент бил регистриран С. Б. Л.. Установено е прехвърлянето на собствеността на автомобила през 2018г., но е констатирано, че това е след извършване на процесното нарушение и не се отразява на субекта на отговорността.

Въз основа на тези данни от СДВР на 28.06.2016г. е издаден електронен фиш серия К № 1330776 срещу С. Л. за налагане на глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал.2 ЗДвП. Видно от приложената разписка, фишът е връчен на жалбоподателя на 03.07.2019 г., като в съобщението е отразено, че ел.фиш е от 28.06.2016г..

СРС е приел, че правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на деца и в производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. по същество деянието е доказано.

Посочено е, че от разпечатка от паметта на техническо средство ”№ SITRAFFIC L. E. 400”, която е веществено доказателство, изготвено по реда на чл. 189, ал.15 от ЗДвП, се установява, че на процесната дата – 26.08.2016 г., в 16:27:15 ч., в района на [населено място], с координати EL 23o17.3937 и NL 42o39.0544, е засечена скорост на движение от 112 км/ч, като са записани датата, часа (включително и секундите), посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационния номер на автомобила, който съвпада напълно с този, регистриран на името на жалбоподателя.

Стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност на одобряването 06.10.2019 г. Периодичността на последващите проверки на видео-радарните системи е една година, като стационарната система с №003059047 В66 е преминала проверка на 27.04.2016 г. От приложения по делото протокол за проверка № 127 И./27.04.2016 г. на БИМ е видно, че процесната стационарната система за видеоконтрол, отговаря на изискванията и дава допустима грешка при полеви условия при измерване на скоростта от 3 км/ч. до 100 км/ч. и от 3 % над 100 км/ч., като измерената скорост попада в обхвата на уреда.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на СРС, които са подробни и

обосновани. СРС се е произнесъл по наведените от жалбоподателя съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издадените актове и наличие на съществени процесуални нарушения в производството /каквито не са установени/, поради което решението му е правилно и законосъобразно. Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч., които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение. Съгласно чл. 21, ал.2 от ЗДвП, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. Видно от приложените по делото доказателствени материали, процесният участък, при който е осъществено нарушението е с максимално разрешена скорост за движение до 80 км/ч. като в района е въведен пътен знак В26. Правилно съдът е приел, че жалбоподателят е осъществил от субективна и обективна страна описаното нарушение. Констатираното превишение на скоростта от 29 км/ч по снимков материал попада в санкционната норма на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, поради което наложеното наказание е в законоустановения размер. Твърдяното нарушение и авторството на същото се установяват от събраните писмени доказателства.

касационната инстанция не споделя допълнително въведените уточнение с касационната жалба. Оспореното решение не страна от посочените пороци. Няма нарушение на чл.42 т.2 от ЗАНН и на чл.34 от ЗАНН. Датата на издаване на фиша е 26.08.2016г.. Същата изрично е визирана и в разписката връчена на Л.. Последният е декларирал, че е получил на 03.07.2019г. фиш серия К№1330776 от 26.08.2016г..Връчването по-късно на фиша има отношение към срока за оспорването му, но не и към законосъобразността на същия.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.01.2020г. по НАХД № 12536/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 17-ти състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ серия К № 1330776 от 26.08.2016г. издаден от СДВР.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

